

Vienā gražū rytā Šimpis Niurna
pastebėjo, kad viskas ne taip.

Saulė per ryški, dangus per mėlynas,
o bananai per saldūs.

Šimpis sutriko.

– Kas čia dabar vyksta?

– Galbūt šiandieną tu tiesiog be nuotaikos? –
pasiteiravo kaimynas Normanas.

– Aš su nuotaika! –
burbtelėjo Šimpis.

Tada jie sutiko Lemūrą.

– Šimpis be nuotaikos, – Lemūrai pranešė Normanas.

– Kodėl tu be nuotaikos, Šimpi? – pasidomėjo
Lemūras. – Juk diena tokia graži.

– Kas be nuotaikos? Aš?
Aš su nuotaika! – suniurnėjo
Šimpis.

– Kad tu toks susiraukęs, – atkreipė
dėmesį Lemūras.

– Teisybė, – paantrino Normanas. –
Antakiai rūščiai suraukti.

Taigi Šimpis pakėlė antakius.

– Pasivoliok su mumis! – kalbino zebrai.
Šimpiui nesinorėjo voliotis.

– Pagulėk žolėje!

– Pavaikštinėk su mumis! – siūlė povai.
Šimpiui nesinorėjo vaikštinėti.

– Patrepsėk kojomis!

Tačiau Šimpio ši veikla nėra
kiek nedomino.

– Kodėl tu be nuotaikos, Šimpi? – kamantinėjo visi. – Juk diena tokia graži.

AŠ SU
NUOTAIKA! A!

suriko Šimpis, mušdamasis j krūtine.